

Kildeleg

En ældre mand er meget dygtig til at kilde små piger.

"Du må godt kilde mig!"

Tinas hjerteformede ansigt lyste af iver da manden så op fra sin avis. Han havde efterhånden erhvervet en god fornemmelse for hvem blandt kvarterets små piger der var interesserede i at have af en stiltfærdig ældre mand som ven. Tina var en af dem. Hendes tilsynskomst i hans lille have hvor han tilbragte meget af sin tid med at læse og betragte livet på græsarealerne mellem kvarterets huse, var derfor ikke usædvanlig. Usædvanlig var derimod hendes ligefremme tilbud.

"Hvad mener du Tina?"

"Ligesom du gør med Ida!"

"Har Ida sagt det?"

"MMh!"

Ida og Tina var bedste veninder. De var et par nysgerrige små yndigheder med skælmske øjne og altid parate til narrestreger. I sit stille sind kaldte manden dem for sine små djævelpiger. Det var kærligt ment.

"Jeg siger det ikke til nogen," fortsatte Tina da manden tilsyneladende var i tvivl om, hvad han skulle svare.

"Men du er ikke så stor som Ida," forsøgte han.

"Jeg fylder snart otte! Ida er også kun otte."

Hun er sød! tænkte manden og tog en impulsiv beslutning.

"Gå ind i stuen," sagde han, "så kommer jeg og kilder dig."

"Juhu!" råbte Tina og løb.

I stuen trak manden gardinerne for så kun et dæmpet sollys skinnede ind til dem. "Læg dig ned," sagde han og pegede på et tykt japansk tæppe på gulvet. Tina lagde sig villigt, manden lagde sig halvt ved siden af hende, han tog blidt om hendes spinkle håndled og samlede dem over hendes hoved.

"Hvad gør du?" spurgte Tina.

"Nu skal du se," svarede manden.

Det var midt på sommeren, og Tina var i T-shirt og et par små shorts med lynlås foran. Manden var i grunden iført samme slags tøj som Tina - T-shirt og shorts. Tinas shorts var løse, og manden overvejede et øjeblik om han med det samme skulle kilde hende højt oppe på inderlårene. I stedet valgte han at lade en finger stryge hen over huden på Tinas opadvendte arme.

"Hvad ... åhh ... hi ... "

Ordene blev opløst i lyse lyde. Manden strøg forsigtigt langs den ene arm, derpå den anden mens han lyttede til Tinas hvin.

"Åh åh åh hi ... det kilder, det kilder ..."

"Kan du lide det?"

"Ja, det er sjovt."

Manden skubbede Tinas T-shirt op og lagde fingrene på hendes mave.

"Det kilder! ... hi hi ... hold op ... åh ... det kilder ..."

Tina sparkede, men det var nemt for manden at holde hende. Han kælede hende på maven fra ribbenene og ned til shortsene, denne gang holdt han ikke op selv om hun skreg. I lang tid forlystede han sig med Tinas silkebløde maveskind og lyttede til de lyse pigehvin der strømmede fra hendes læber.

"Åh åh åh ... hi hi hi ... la' vær' ... ikke mer!"

Tina havde grinetårer i øjnene da manden slap hende, og hun satte sig op. Hun så ikke spor ked ud.

"Var det dejligt?" spurgte han.

Tina satte hænderne bag sig på tæppet.

"Du må godt gøre det igen!"

Manden var meget dygtig til at kilde små piger, og trods den betydelige risiko der var forbundet med denne aktivitet, havde han gjort det uantastet gennem mange år, for han var vellidt af børn og voksne, og flere unge mødre så gennem fingre med at deres små døtre besøgte ham. Han vurderede at Tina var et godt emne til at blive kildet. Eller kælet. Manden kaldte det somme sider det ene og somme tider det andet.

Forskellen var ikke helt klar.

"Vent lidt," sagde han, "jeg skal lige hente noget."

Han rejste sig og kom straks efter tilbage med nogle af sine slips.

"Hvad skal ...?" så forstod hun det. "Binder du også Ida?" spurgte hun.

"Nogen gange," svarede manden.

Tina lo. "Jeg vil også godt bindes!"

Manden bandt slips om Tinas håndled, lagde hende på ryggen med hænderne over hovedet og gjorde slipsene fast til et bordben. Derpå strakte han hende ud så langt han kunne, uden at det var ubehageligt. Hvor er hun dog slank, tænkte han da han satte sig på knæ over Tinas ben og tog fat om hendes brystkasse. Tinas lyse hvin fra før blev afløst af kurrende latterkluk.

"Mmh."

Det var en udfordring.

Som svar fandt manden Tinas brystvorter gennem T-shirten. Han holdt Tinas overkrop i et sikkert greb mens han med cirkelbevægelser trykkede tommelfingrene mod de to små toppe. Virkningen var som forudset; Tina kastede hovedet fra side til side mens hun hev i slipsene der holdt hendes arme .

"ÅH ÅH ÅH ÅH ... ikke mere ... ÅH ÅH ÅH ... av av av! ... hjælp mig!"

Manden gav slip. Tinas sidste bevægelser havde fået T-shirten til at glide op så det meste af hendes

bryst var nøgent. Hun så overrasket ned ad sig selv.

"Min bluse, du må ikke ..."

Så udbrød hun, "du har kildet min bluse af!" Det lød så fjollet at de begge gav sig til at le. Manden rakte ud og rørte Tinas bryst.

"Du må ikke!"

Det var naturligvis en meningsløs sætning, og manden lo venligt, "du er en lille djævpige, du skal have blusen af."

Straks efter lå T-shirten omkring Tinas bundne håndled. Hendes spinkle overkrop var frit tilgængelig, og de små brystvorter strittede. Forsigtigt satte manden han en fingerspids på hver af dem.

"Åh, nej nej, la' vær ... ikke mer!"

"Du er en lille djævpige Tina."

"Åh åh åh ... " hviskede Tina. Eller var det djævpigen? Manden kunne næsten høre djævpigen hviske; "bliv ved!"

Da han omsider standsede tog det længere tid inden Tina faldt til ro, men manden var tålmodig. Hans lille fange fik et spørgende udtryk i sit hjerteansigt som om hun tænkte; hvad nu? Skal jeg ikke kildes mere?

"Er du frisk? spurgte manden. Tina nikkede. Manden berørte hende på indersiden af knæene. Derpå højere oppe.

"Det kilder! ... " skreg hun da han befølte hendes

kusse gennem på shortsene.

"Bliv ved!" hviskede djævelpiggen.

Manden åbnede Tinas shorts og trak dem ned.

Hvad han fandt levede helt op til hans forventninger.

Tinas kusse var en yndig lille barnekusse. En glat fast forhøjning, et lille venusbjerg med en inciterende kløft. Forsigtigt berørte han bjergets glatte skråninger og registrerede hvorledes den lette berøring udløste underjordiske skælv.

Manden lagde sig igen ved siden af Tina og strøg hende kærligt over panden. Tina så på ham.

"Er ... jeg ... færdig nu?" Manden rystede på hovedet. "Om lidt."

Han bøjede sig over Tinas hjerteansigt, kysede hende på øjenlågene, på næsetippen, på læberne. Hans mund hvilede let mod hendes, hans tunge fandt ind mellem hendes villige læber, hans hånd fandt bjerget med kløften som åbnede sig for ham.

"ÅH ÅH ÅH ... "

Så nemt og næsten for hurtigt, tænkte manden, da Tinas første orgasme var en kendsgerning.

Han løsnede hende, og et øjeblik troede han at hun ville spørge, "er jeg færdig nu?" Men hun tav. Det hele havde været så forvirrende, så nyt og så dejligt. Nu var hun bare en lille pige der puttede sig ind til sin voksne ven, som kærligt lagde et tæppe om hende og glattede hendes hår.

Da Tina vågnede følte hun sig frisk. Manden var der ikke, men hendes tøj lå pænt på en stol. Hurtigt klædte hun sig på og løb ud i den varme eftermiddagssol.

Men hun kom igen. Der kom andre eftermiddage hvor hun besøgte sin voksne ven. Nogen gange kom hun som lillepiggen der elskede kildeleg. Så tog manden hende på skødet og kildede hende til hun hvinede af fryd indtil hun hoppede ned og løb sin vej. Andre gange - og dem kom der stadig flere af - stod hun på terrassen uden at sige noget. Så tog manden hende ved hånden, førte hende ind og viste hende slipsene. Hvad der derefter skete, vil hun aldrig fortælle om til noget menneske, - men vil nok lade sine egne kommende døtre selv gøre deres søde erfaringer hos en fremtidig ældre mand med talent for at kilde små piger.